

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.076/2023/15.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2024. július 9.

Az ügy tárgya: emberölés büntettének kísérlete

Terhelt(ek):

Első fok: Budapest Környéki Törvényszék, 21.B.55/2021/29., ítélet,
tárgyalás, 2022. június 17.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 4.Bf.285/2022/10., végzés,
nyilvános ülés, 2023. március 28.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntettének kísérlete miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budapest

Környéki Törvényszék 21.B.55/2021/29. számú ítéletét és a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.285/2022/10. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. június 17. napján meghozott 21.B.55/2021/29. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés], ezért 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, az előterjesztett polgári jogi igényről, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2023. március 28. napján jogerős 4.Bf.285/2022/10. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] A bíróság által megállapított tényállás lényege a következő.

– a terhelt és a sértett 2017 novemberében ismerkedtek meg egymással. A terhelt 2018 áprilisában korábbi házasságából származó három kiskorú gyermekével együtt a sértett családi házába költözött, amelynek külön leválasztott lakrészében lakott a sértett édesanyja és a sértett unokahúga. A terhelt és a sértett 2018. augusztus hónapban összeházasodtak, majd ugyanezen év decemberében – a terhelt gyermekei nélkül – társasházi lakásba költöztek.

– A terhelt és a 2003 óta sclerosis multiplex betegségben szenvedő sértett összeköltözésüktől kezdve sokat veszekedtek egymással, amelyeknek oka sokszor a terhelt féltékenysége volt. Kapcsolatuk irreális jellegű volt, egyfajta kölcsönös dependenciából adódó kényszerszülte együttélés valósult meg közöttük, amiben újabb és újabb feszültségek generálódtak. A közöttük kialakult viták esetenként tettelegességig is fajultak, a sértett ilyenkor volt, hogy a terheltet ököllel arcon és testszerte is megütötte vagy belerúgott. A terhelt az ilyen alkalmakkor szerzett és az arcán is látható sérüléseket igyekezett munkahelyén mások elől elrejtteni, ilyenkor napszemüveget viselt. 2019. év elejétől kezdve a terhelt és a sértett már szexuális életet sem éltek egymással.

– A terhelt a sértett édesanyjával 2019. július 4. napján folytatott telefonbeszélgetés során közölte, hogy a sértett részéről őt ért bántalmazások miatt el fog otthonról költözni, és ha a sértett megint bántani fogja, akkor szíven fogja szúrni. Ezt követően – pontosan meg nem állapítható időpontban – a terhelt a lakásuk nappalijában lévő dohányzóasztal alsó üveg

polcán található újságok közé rejtett egy recés éllel bíró, 12 cm pengehosszúságú, fekete nyelű konyhakést.

– A sértett 2019. július 9. napján a lakásukban tartózkodott, és a hálósobában az ágyon fekvé tévét nézett, amikor 20 óra körüli időben a terhelt a munkából hazaért. A terhelt alsóneműre vetkőzött, a sértett a hálósobából a nappaliba ment, beszélgetni kezdtek majd közöttük vita alakult ki, amelynek során a sértett közölte a terhelttel, hogy költözzön el. Ezt követően megragadta a terhelt karját, és a lakás bejárati ajtaján keresztül a lépcsőházba kivezette, és belülről bezárta az ajtót. Az alsóneműben lévő terhelt látva, hogy a sértett a lépcsőházba kizárta őt, a bejárati ajtón dörömbölni kezdett.

– A sértett az ajtót ekkor kinyitotta, és a terheltet a lakásba visszaengedte azzal a felszólítással, hogy pakoljon össze, és költözzön el a lakásból. A terhelt a nappaliba ment, elővett egy bőröndöt és két hátizsákot, majd az ott található ruhásszekrényekből a táskákba kezdett pakolni. A sértett a szekrénysor mellett a nappalit a konyhától elválasztó pulthoz állított hűtőszekrény előtt állt, amikor a terhelt az előzőleg általa elrejtett kést a dohányzóasztal polcáról elővette, a jobb kezébe fogta, majd a sértetthez lépett, és azt kiabálva, hogy „megöllek, te szemét”, a késsel közepes erővel a sértett szíve felé szúrta. A sértett látva a terhelt szúró mozdulatát, bal kezét védekezőként maga elé emelte, így a terhelt szúrása a bal csuklóját érte. A terhelt ezt követően a kést még két alkalommal, közepes erővel a sértett mellkasának bal oldalába szúrta, illetve négy alkalommal a sértett mellkasának bal oldalát megvágta.

– A sértett a szúrások során védekezőként közepes erővel legalább három alkalommal a terheltet ököllel a bal szeme tájékán megütötte, aki az ütés hatására a további támadással felhagyott.

– A sértett ezután telefonon keresztül édesanyját értesítette a történetekről, és megkérte, hogy hívjon segítséget.

– A terhelt cselekménye következtében a sértett a mellkas bal oldalán, az emlőbimbótól kissé közép felé elhelyezkedő, a mellüregbe hatoló, 3 cm-es bemeneti nyílással rendelkező szúrt sebzést, ezzel egyidejűleg a szív bal kamra elülső felszínén elhelyezkedő 2 darab, a kamra üregét meg nem nyitó szúrt sebzést és mellüregi, valamint szívburki vérgyülemet, a bal mellkasfélen elhelyezkedő 4 darab 0,5 cm-es, a középvonalban egy 2 mm-es felületes hámkarcolást, a bal csukló tenyéri felszínén, a singcsonti oldalon elhelyezkedő 2 cm-es metszett sebzést, ezzel egyidejűleg a singcsonti ideg vastagságának 2/3-át érintő idegsérülést szenvedett. A bal mellkasfélen keletkezett felületes hámkarcolás büntetőjogi gyógytartama 8 napon belüli, a bal csuklót ért szúrás során kialakult idegsérülés büntetőjogi gyógytartama 8 napon túli, ténylegesen megközelítőleg 4 hét alatt gyógyuló. A mellüregbe hatoló szúrt sérülések büntetőjogi gyógytartama 8 napon túli, ténylegesen 3-4 hét alatt gyógyulóak. A szívserülés, vérmell és szívburki vérgyülem következtében a sértett közvetlen életveszélyes állapotba került. Figyelemmel a sértett sérüléseinek anatómiai elhelyezkedésére és azok jellegére, valamint a sérüléseket létrehozó erőhatások módjára és nagyságára, a sértett halála bekövetkezésének reális veszélye is fennállt, amelynek elmaradása kizárólag a véletlenül múlt.

– A sértett védekező magatartásának következtében a terhelt orrcsonttörést, a bal szem kötőhártya alatti bevérvését, valamint mindkét szem körüli lágyrészek bevérvését szenvedte el, amely sérülések közül az orrcsont törés büntetőjogi gyógytartama 8 napon túli, ténylegesen 4-5 hét alatt gyógyuló. Emellett a terhelt a bal járat tájékán egy megközelítőleg ujjbegynyi nagyságú vérbeszűrődéssel járó, ugyanezen oldalon az orrszárny mellett baloldalon úgynevezett orr-ajak redő felső harmadában egy, az orr-ajak redővel párhuzamos lefutást mutató, megközelítőleg 1,5-2 cm hosszú, megközelítőleg 1 mm széles barnás-vörös pörkkel fedett sebzést, illetve a jobb belső szemzugából a jobb oldali járat tájék külső

harmadára terjedő, megközelítőleg 5 cm hosszú, átlag 1-1,5 cm széles szederjes vörheny, bőr alatti bevérzést, a jobb oldali járom gumó alatt egy ujjbegynyi halvány szederjes bevérzést szenvedett el. A terhelt ezen kívül a tenyerén, a mutató- és a hüvelykujján közel 1-1 cm hosszúságú vágott sebzést szenvedett el.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottnak – elsődlegesen a cselekmény eltérő minősítése, erős felindulásban elkövetett emberölés kísérletének megállapítása, másodlagosan a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében.

[5] Indokai szerint az eljáró bíróság a bizonyítékok részben téves, részben hiányos mérlegelésének eredményeként megalapozatlan tényállást állapított meg, és a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[6] Kifejtette, hogy a megállapított tényállással szemben a terheltet a sértett nem engedte elköltözni, őt rúgni, verni kezdte. Az ütlegetés és a sértetti tetemes erőfölény a kanapéra kényszerítette a terheltet, és rajta guggoló pozícióban lévő sértett közepes és nagyobb erejű ütésekkel mért rá, amelyek nem hagytak egyértelmű nyomot. Az ütések és a megnövekedett adrenalin szint hatására a terhelt, amikor meglátta a dohányzóasztalon a kést – amely nem volt elrejtve, vagy bekészítve, és amelyet vagy a terhelt vagy a sértett hagyott korábban a helyszínen – azzal anélkül, hogy a következményeket kívánta volna vagy azokba belenyugodott volna a sértettet többször megszúrta.

[7] A fentiekben túl a védő számos, a bizonyítékok mérlegelésének körébe tartozó, az irányadó tényállástól eltérő megállapítást fogalmazott meg hangsúlyozva, hogy a cselekmény jogi minősítése szempontjából lényeges, hogy a bűncselekményt megelőző problémás helyzetértékelés, és az arra adott reakció mindkét oldalról magával kellett volna, hogy hozza a paranoid zavar vizsgálatának lehetőségét.

[8] Sérelmezte, hogy az előcselekmények és a terhelt indulati állapota közötti okozati összefüggés felderítésére nem került sor. Kifejtette, hogy a cselekmény egy bántalmazott nő tulajdonképpen erős felindulása, amelyben nem csak az ominózus bántalmazás, hanem egy egész korszak dühe gyülemlett fel, és a megalázás, a fizikai és verbális erős szintű abúzus, és az azt rendszeresítő magatartás vezetett a tragédiához. Erre tekintettel – az általa helyesnek vélt történeti tényállás alapján – az erős felindulásban elkövetett emberölés büntetetének kísérletét látja megállapíthatónak.

[9] Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság az ellentétes bizonyítékokat az életszerűség általános feltevésére alapozva próbálta feloldani, közben azonban nem adott számot arról, hogy az általa is kevésbé megbízhatónak ítélt bizonyítékok ellentmondásai milyen feltételek szerint voltak tisztázhatók. Álláspontja szerint a bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy a megtámadott határozat indokolásából nem állapítható meg, hogy mire alapozta a döntését.

[10] A Legfőbb Ügyészség BF.1198/2023/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[11] Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság az eljárása során részletesen vizsgálta, és a végzésében helytállóan fejtette ki, hogy a terhelt az élet elleni bűncselekmény elkövetésekor

nem volt az erős felindulás állapotában, cselekménye nem származott erkölcsileg méltányolható okból, és a sértett sérelmére megvalósított bűncselekmény elkövetésére irányuló akaratelhatározását nem nyomban követte annak kivitelezése. Álláspontja szerint nem volt megállapítható olyan radikális, a terhelt pillanatnyi indulatát kiváltó ok vagy körülmény sem, amely a javára megállapíthatóvá tette volna az emberölés privilegizált esetének kísérletét.

[12] Indokai szerint a bíróságok a tényállásból helytálló következtetést vontak a terhelt bűnösségére, és cselekményét a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően minősítették, a védő által indítványozott bűncselekmény helyett az emberölés büntette kísérlete és a vele szemben kiszabott büntetés is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

[13] Mindezek alapján a megtámadott jogerős határozat hatályában tartását indítványozta.

[14] A védő a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében a felülvizsgálati indítványban írtakat lényegében megismételve hangsúlyozta, hogy a terhelt cselekménye erős felindulásban elkövetett emberölés kísérletének megállapítására alkalmas, illetve kifogásolta, hogy a bíróság sem a sértett, sem a terhelt esetében nem vizsgálta, hogy a tudattartalmuk mire irányult.

[15] A Legfőbb Ügyészség BF.1198/2023/4. számú átiratában a BF.1198/2023/2. számú nyilatkozatában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

III.

[16] A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[17] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – és nem pedig ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[18] A Be. 659. § (1) bekezdéséből következően a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[19] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja lehetővé teszi a felülvizsgálatot, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, illetve a Btk. más szabályainak megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

[20] A Btk. 160. § (1) bekezdése szerint, aki mást megöl, büntettet követ el.

[21] Az emberölés nyitott törvényi tényállás, megállapításához az alanyi oldal hiánytalan megvalósulása, az elkövetői magatartás és az eredmény között okozati összefüggés fennállása szükséges.

[22] A Btk. 161. §-ában írt erős felindulásban elkövetett emberölés büntettét az követi el, aki mást méltányolható okból származó erős felindulásban megöl.

[23] Az indítvány valójában a megállapított tényekből való jogkövetkeztetés helyességét vitatja. Ennek kapcsán a Kúria rámutat a következőkre.

[24] Az ölési cselekmények általában indulati cselekmények, ugyanakkor az indulat hatása alatti elkövetés önmagában nem alapozza meg a privilegizált bűncselekmény megállapítását.

[25] Az erős felindulásban elkövetés megállapításához az éplélektani alapon kialakult indulat olyan magas foka szükséges, amelynek következtében az elkövető belső egyensúlya megbomlik, elveszti önkontrollját, tudatszűkült állapotba kerül. Ez nem valósul meg akkor, ha az elkövető indulatban, de a körülményeknek megfelelően, azokhoz igazodó, adekvát módon viselkedik, és az ölési kísérlethez vezető verekedés kiprovokálásában meghatározó szerepet tölt be, majd a rejtetten viselt késével tudatosan, célzottan orvul ejt életveszélyes sebeket a verekedés másik résztvevőjén. A felindulást kiváltó ok pedig nem tekinthető méltányolhatónak, ha az indulatot kiváltó okot az elkövető – felróhatóan – maga idézi elő (EBH 2019.B.1., Kúria Bfv.III.27/2018.).

[26] Az irányadó tényállás ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy

- a terhelt már korábban kilátásba helyezte, hogy a sértett részéről ért bántalmazások miatt el fog költözni, és ha a sértett megint bántani fogja, akkor szíven fogja szúrni;
- a terhelt ezt követően egy éllel bíró, 12 cm pengehosszúságú – emberölés végrehajtására alkalmas – konyhakést a lakás nappalijában lévő dohányzóasztal alsó polcán található újságok közé rejtett;
- a sértett a terheltet elköltözésre szólította fel, őt a lakásból kivezette, és belülről bezárta az ajtót, majd a terhelt dörömbölésére a lakásba visszaengedte azzal, hogy pakoljon össze, és költözzön el;
- a terhelt pakolni kezdett, majd az előzőleg általa elrejtett kést a dohányzóasztal polcáról elővette, a jobb kezébe fogta, a sértetthez lépett, és azt kiabálva, hogy „megöllek, te szemét”, a késsel közepes erővel a sértett szíve felé szúrta;
- a sértett a bal kezét védekezésenként maga elé emelte, a terhelt szúrása ezért a bal csuklóját érte;
- a terhelt ezt követően a kést még két alkalommal, közepes erővel a sértett mellkasának bal oldalába szúrta, illetve négy alkalommal a sértett mellkasának bal oldalát megvágta;
- a mellüregbe hatoló szúrt sérülések büntetőjogi gyógytartama 8 napon túli, ténylegesen 3-4 hét alatt gyógyuló, a szívsérülés, vérmell és szívburki vérgyülem következtében a sértett közvetlen életveszélyes állapotba került;
- figyelemmel a sértett sérüléseinek anatómiai elhelyezkedésére és azok jellegére, valamint a sérüléseket létrehozó erőbehatások módjára és nagyságára, a sértett halála bekövetkezésének reális veszélye fennállt, elmaradása kizárólag a véletlenül múlt;
- a terhelt a bűncselekményt követően a kést elmosta.

[27] A terhelt irányadó tényállás szerinti magatartása bár indulati, mindvégig céltudatos, a körülményeknek megfelelő, ahhoz igazodó, adekvát magatartás volt, mely az önkontrollt sem nélkülözte. Olyannyira, hogy a támadáshoz használt konyhakést a cselekményt követően elmosta.

[28] Az erős felindulást kiváltó oknak az elkövetőn kívüli, külső oknak kell lennie. Amennyiben az elkövető maga hozza létre az erős felindulást kiváltó okot, az általa véghez vitt vagy megkísérelt ölési cselekmény kapcsán nincs alap a privilegizált élet elleni cselekmény megállapítására.

[29] A külső ok pedig egyben erkölcsileg méltányolható ok kell, hogy legyen.

[30] Saját bűnös magatartására (jelen esetben ölési szándékára, ennek érdekében történő cselekvésére) a vele szemben jogosan fellépő, őt a bűncselekmény elkövetésében akadályozó sértett ellenében, erkölcsileg méltányolható okot nyilvánvalóan nem alapíthat.

[31] Jelen ügyben mindezen feltételek nyilvánvalóan hiányoztak.

[32] A terhelt a házastársát akarta megölni, erre előzetesen fel is hívta a sértett édesanyja figyelmét, a cselekmény véghezviteléhez szükséges eszközt (kést) a megfelelő helyen (a nappaliban lévő asztal alsó polcán található újságok közé) elrejtette. Ilyen előzmények mellett a költözésre felszólított, és a lakásból előzőleg kizárt terhelt indulata nem ad alapot az erős felindulásban elkövetett emberölés bűntette kísérletének megállapítására.

[33] Az sem kétséges, hogy a terhelti szándék határozott, sőt eltökélt volt. Arról a sértett édesanyját előzőleg tájékoztatta, az alkalmas eszközt a lakás nappalijában elrejtette, majd a kialakult konfliktushelyzetben a „megöllek, te szemét” felkiáltással egyidejűleg a késsel közepes erővel a sértett szíve felé szúrta, majd a kést még két alkalommal, közepes erővel a sértett mellkasának bal oldalába szúrta, illetve négy alkalommal a sértett mellkasának bal oldalát megvágta.

[34] A szándéka tehát nem csupán egyenes, hanem kitartó is volt.

[35] Az elkövetés körülményeiből a terhelt ölési szándékára lehet következtetni, a halálos eredmény elmaradása kizárólag a sértett védekezésének volt köszönhető.

[36] A hangoztatott szándéknak – megöléssel fenyegetés – megfelelő, adekvát cselekvés a tárgyi ismérvek alapján – a használt eszköz, a támadott testrész – nem ad alapot más bűncselekmény megállapítására, a terhelt cselekménye emberölés bűntette kísérleteként minősül.

[37] A másodfokú bíróság jogi érvelésével a Kúria egyetértett {Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.285/2022/10. számú végzés [14]-[17] bekezdés}.

[38] Mindemellett a jogerős ítéleti tényállás nem tartalmaz a sértett részéről olyan magatartást, amelyet a bíróságok az indítványban foglaltak szerint értékelhetek volna.

[39] Ekként a terhelt élet elleni cselekményének a Btk. 160. § (1) bekezdése szerinti emberölés bűntette kísérletekénti minősítése törvényes, az irányadó tételkeret alsó határát – a Btk. 82. § (4) bekezdés alkalmazásával – el nem érő büntetés – 4 év szabadságvesztés – pedig nem törvénysértő.

[40] Az indítványozó kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

[41] A Kúria az indokolási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban rámutat a következőkre.

[42] A bíróság indokolási kötelezettségének teljesítése közjogi és perjogi szabályokból fakadó kötelezettség, amely nem diszkrecionális, hanem törvényileg szabályozott. A bírói döntés indokolásának megléte törvényileg szabályozott. A bírói döntés indokolásának megléte törvényileg egzakt kötelezettség, legfeljebb mikéntje lehet mérlegelés tárgya; ez utóbbi immár relatív eljárási szabálysértés körébe tartozó [Be. 609. § (2) bekezdés d) pont].

[43] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[44] A Be. 608. § (1) bekezdése taxatív felsorolja azokat az eljárási szabálysértéseket, amelyek az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezéséhez vezetnek.

[45] Az indokolási kötelezettség megsértése a hatályos Be. alapján már nem felülvizsgálati ok, az nem szerepel a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja által hivatkozott Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabálysértések között.

[46] Az indítvány több, a jogerős ítélet tényállásában megállapítottaktól eltérő – abban nem, vagy másképp szereplő – tényt állít, és jelentős részben kifejezetten a jogerős ítéleti tényállás megváltoztatását célozza.

[47] Kifogásolta az irányadó tényállás megalapozottságát, a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét, és ezen keresztül a bűnösség megállapítását.

[48] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható.

[49] Következésképpen a jogerős ítéleti tényállás támadása az eljáró bíróság mérlegelési tevékenységének kifogásolásán keresztül felülvizsgálati eljárásban eredményre nem vezethet.

[50] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[51] Ekként a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

IV.

[52] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[53] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételtelen előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételtelen előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2024. július 9.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző